

Ky tuuli yli luhistuneen vuoteen
linnut tytn nukkuvan silmist tappelee
pohjoinen, etel vaihtaa paikkaa
itken maailmankaikkeuden pohjalla

Viisaus rehottaa tuolilla ja tuomitsee
rakkaus makaa tunkiolla naama saastaa auraten
mdten haaveisiinsa turhuuksia koskeviin
juhlien voittoa pahasta

Ja huokauksista rakennetut laivat knt kylken

::Vuodet kuluu, virheist ei opi kasvojaan
aika matala, nopeaa on unohdus, se vaan::

Sielu on tehtv
ei esine, ninhn me sovittiin
ja unet kartta kohti loputonta jokea
miss sanat on voimia
ja silmt viel majakat
piripintaan kaadettu aurinko

Minun salainen nimeni on kadotus
unohtunut elm, poisheitetty
jalka voitokkaana pll niskani
vaikka korisen viel hiljaa

Ja turhuuksista rakennetut laivat uppoavat satamaan

Vuodet kuluu...